

Afløsning af Smaaredsel; men jeg tror ikke, det gaar an, saaledes at lægge til Grund, hvad der er flet for en længere Narrække tilbage i Tiden, og at sige, at, hvad der dengang flete, maa være det Nette; det have vi gjort før, og det maa vi fremdeles gjøre. Nei, Tiderne forandre sig. Dengang den tilfattede Lov blev vedtaget, var det Flertallets Mening, at noget Saadant var det Rigtige; men nu betvivler jeg rigtignok, det vilde være Flertallets Mening, at det vilde være rigtigt at sammensætte en Kommission paa den Maade. Jeg maa ogsaa i den Henseende gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa, at Loven om Afløsning af Smaaredsel ikke har nær saa stor Betydning, som Lovforslaget om Afløsningen af Tienden; thi dette dreier sig om meget større Verdi, og den Forskjel mellem den virkelige Pris og den Pris, som Kommissionen sætter, kunde ikke blive saa betydelig med Hensyn til Smaaredselen, som den vil blive, naar Spørgsmaalet dreier sig om meget større Summør; dette maa ogsaa komme i væsentlig Betragtning. — Maa ske har man dengang sagt: Differencen mellem den virkelige og den af Kommissionen satte Pris vil ikke blive betydelig, og da vi ønske Afløsningen, kunne vi gaa ind paa at tage Kommissionen, skjøndt vi ikke billige dens Sammensætning. — Overfor det ærede Medlem fra Skjelskør (Holtstein-Holtsteinborg) skal jeg udtale, at jeg, naar han sagde, at det Forslag, som blev vedtaget ved anden Behandling ifjor, ikke respekterede Eiendomsærbiden, ikke tror, at denne Betragtning er rigtig, og jeg kunde fristes til at bede det ærede Medlem om at paavise et eneste Sted i Forslaget, hvorved Eiendommens virkelige Verdi er gaaet for nær. Man havde i dette Forslag villet sørge for at komme Kornvarenes virkelige Verdi i de snevære Kredse saa nær som mulig. De Tiendeieere, der bo paa frugtbare Egne, hvor der er Konkurrence i Handel og Omsætning, og som derved faae saa meget højere Pris, vilde ved Forslaget fra ifjor ogsaa faae en større Pris end Kapitelstarten. Paa andre Steder derimod, hvor Tiendeieeren paa Grund af Jordens simple Beskaffenhed modtager sit Tiendekorn i simple Varer og kun kan selge det til en mindre Pris, fordi der ikke er saa stærk Omsætning, maatte han ogsaa ifølge Forslaget fra ifjor nøies med at faae Egnens Pris, men ikke den højere Pris, som er en Følge af den højere Kapitelstart i omliggende større Kredse. Det ærede Medlem fandt i det foreliggende Forslag i det Hele taget et Forslag, som Ministeren kunde gaa ind paa at forhandle om, men dette forekommer mig dog noget besynderligt. Skulde der her i denne Sal fra noget Medlem kunne fremkomme noget Forslag, som Ministeren ikke kunde gaa ind paa at forhandle om? Vi have jo en Forretningsorden; vi have en Formand; vi have Regler for hele vor Forhandlingsmaade, og jeg tror ikke, at det ifølge disse let vilde kunne

ikke, at et enkelt Medlem, selv om han vilde det — hvad vi ikke tør vente, at et eneste Medlem her vilde — kunde indbringe et Forslag, som man maatte skamme sig over. Disse Regler og den Myndighed, som Thingets Formand har, ville gjøre saadanne Forslag umulige, og der vil ikke komme Andet frem, end hvad Ministeren kan gaa ind paa at forhandle om. Rigtignok viste det sig ifjor, at den daværende Indenrigsminister ikke vilde forhandle med Udvalget om det Forslag, som da var kommet frem, men det er vist ogsaa et enesteaaende Tilfælde i den danske Rigsdag. Det er vist ikke flet før, og der er vist Ingen, som vil sige om det paagjældende Forslag, at det var et saadant, som Ministeren ikke kunde gaa ind paa at forhandle om. At gaa ind paa et Forslag i dets Helhed er Et, men at gaa ind paa at forhandle derom er dog virkelig et Andet. — Det er ganske vist, at det foreliggende Forslag, saaledes som det er fremkommet, og efter den Modtagelse, det har faaet fra en vis Side her i Salen, virkelig har paatrukt Forslagsstillerne et Stempel med Hensyn til den Opfattelse, de have af et saadant Spørgsmaal i Almindelighed. Ifjor hørte den ærede Forslagsstiller til Flertallet, men i Aar er han kommen ind paa en Betragtning, hvorved Mindretallet fuldt ud kan støtte sig til ham, men deraf følger jo rigtignok, at vi Andre, som flet ikke ifjor kunde dele Mindretallets Opfattelse, komme til at gaa imod Forslaget. — Overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) skal jeg bemærke, at han vistnok i meget høi Grad har misforstaaet min ærede Sidemand (H. Madsen). Min ærede Sidemand forvarede sig netop imod at tage et for stort Hensyn til Tiendeieerne. Han mente, at man skulde tage Hensyn til det mere Almindelige og stille sig paa et almindeligt Standpunkt. Han gik ud fra, at de Udtalelser, som vare komne frem, vare saa stærkt i Tiendeieernes Favør, at man neppe burde stille sig saa ensidigt, men derimod betragte Sagen fra et mere almindeligt Synspunkt. Naar imidlertid de Udtalelser, der vare fremkomne, vare saa stærkt farvede i Tiendeieernes Favør, er det en Selvfølge, at han i sin Betragtning maatte søge at svække Farven lidt, og det har gjort, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds har faaet den Opfattelse, at han udelukkende talte i Tiendeieernes Favør, men det tror jeg ikke var hans Hensigt; han vilde jo netop forvare sig derimod. Ligeledes var der vistnok en Misforstaaelse tilstede med Hensyn til Sognevaadens Ret til at vælge et Medlem af Kommissionen. Jeg finder ligesom min ærede Sidemand, at denne Ret er meget uheldig, og jeg tror, det vilde være fuldstændig berettiget at forlange, at Tiendeieerne, naar Tiendeieerne faae en umiddelbar Indflydelse paa Kommissionens Sammensætning, ogsaa bør have en saadan. Lad os tage det Exempel, at der i et Sognevaad ikke sidder en eneste Tiendeieer, men at der